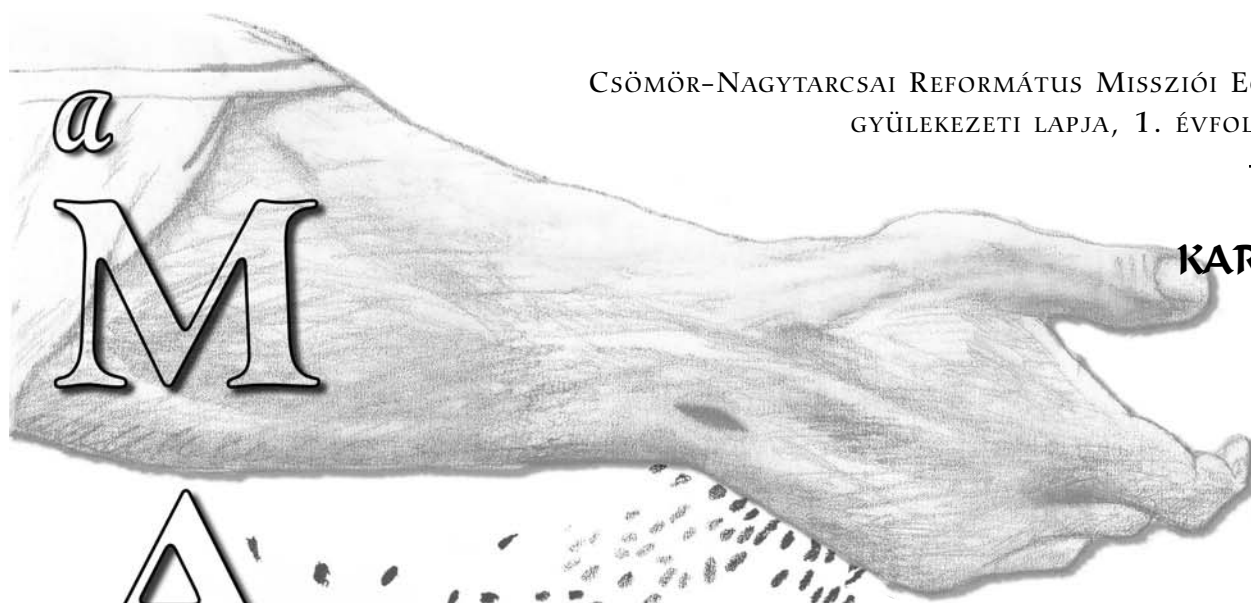

2011.
KARÁCSONY

A

„...ELJÖTTÜNK,

G

HOGY IMÁDJUK ŐT...“

V

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkelet-ről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az Ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.“ Mt 2,1-2

E

KÖSZÖNTJÜK OLVASÓINKAT!

Amikor a „napkeleti bölcsek“ történetét olvassuk a Bibliában, akkor kevés figyelmet szentelünk arra, hogy mi is volt elindulásuk valódi mozgatórugója. Tudjuk, hogy főpapok, mágusok voltak. Azt is tudjuk, hogy várták az isteni jelt, fürkésztek az isteni akaratot. Valahol sejtjük, hogy mindez kevés ahhoz, hogy az ember rálépjen, és elinduljon a megváltó Krisztushoz vezető hosszú és nehéz úton. Mi kellhet még hozzá?

Isten Szentlelke!

„...mert Isten az, Aki munkálja bennetek mind az akaratot, mind a cselekvést az ő tettségének megfelelően.“ (Fil 2,13)

A napkeleti bölcsek

tehát nemhogy nem érték volna el útjuk célját Isten vezérlő Lelke nélkül, de elindulni sem lettek volna képesek.

Gyülekezetünk egy évvel ezelőtt lépett az önállósodás útjára. Ami húsz évvel ezelőtt csupán csak egy álom volt, az valósággá vált 2010-ben. Úgy is mondhatjuk, hogy feltűnt gyülekezetünk felett az isteni jel. Elérkezett az indulásunk pillanata, hogy egy hosszú és fáradságos – viszont annál több áldást tartogató – utat bejárva célunkhoz elérkezzünk, és részesüljünk az üdvösség és az örök élet kegyelmi ajándékában a megváltó Krisztus által.

Ő

Köszöntés

Isten „igen“-t mondott gyülekezetünk életére. „Igen“-t mondott mindarra, ami a gyülekezetté formálódásunk része volt: személyes áldozathozatalok, lelki közösségek, krisztusi (ökumenikus) testvériség, türelem, kitartás, elfogadás, szeretet. Ez az „igen“ nem más, mint a testet öltött Ige megtapasztalható jelenléte gyülekezetünk életében. Csodálatos látni a gyarapodást, a lelki megerősedéseket, a személyes bizonyosságtételeket.

Ahhoz azonban, hogy ebből az „igen“-ből „Ámen“ legyen, hogy utunk céljához végül elérkezzünk, további állhatatos hitre és személyes áldozatra van szükség. És itt elsősorban nem anyagi áldozatról van szó, hanem személyes odaszánásról Isten ügye mellé. Hiszen „a mi közösségünk közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal“ (1Jn 1,3).

A napkeleti bölcsek is a legjavát vitték ajándékba annak, amit Istentől kaptak: *aranyat, tömjént, mirhát*. Nekünk is a legjavából kell adni, amikor áldozatot mutatunk be. Akár kétkézi munkáról, akár anyagi áldozatról, akár lelki-szellemi odaszánásról legyen szó. Fel kell ismernünk, hogy minden „ajándék“, amit kapunk, eszköz arra, hogy betöltsük vele az Úr rendelését. S amikor ezzel szolgálunk – nemcsak a gyülekezeti, hanem a mindennapi életünkben is – rádöbbenünk, hogy Isten többszöröseivel jutalmazza meg áldozatunkat. Ennyire szeret minket!

Mi kell még ahhoz, hogy utunkat sikeresen bejárassuk?

Ahogy a napkeleti bölcsek tették, úgy nekünk is hátra kell hagynunk minden emberit. Hiszen a bölcsek otthon, hazájukban nagy tekintélyű, megbecsült tagjai voltak társadalmuknak. Mégis képesek voltak ezt a „tekintélyt“ hátrahagyni, és teljes nyitottsággal és alázattal letérdelni az Istenfiú előtt.

Ahhoz, hogy gyülekezetünk élő hitű, hűséges tagja legyen Krisztus egyházának, nekünk is el kell hagyni minden emberit. Meg kell valani őszintén bűneinket, gyarlóságainkat, erőtlenségünket, hogy teljesen megüresítve magunkat állhassunk Jézus jászolánál.

Ha minderre képesek vagyunk, akkor nem csak az isteni „igen“, hanem az „Ámen“ részei is leszünk. S ekkor az Atya *Krisztusban megerősít és felken. Pecsétjével eljegyez minket, és a Lélek zálogát adja szívünkbe* (2Kor 1,21-22).

Áldásként éljük meg gyülekezetünk minden napjait. Az elmúlt hónapok eseményei – amelyekről rövid, képes beszámolót olvashatunk jelen számunkban – és a tisztújító presbiterválasztás nagyszerű bizonyosságát adták annak, hogy Isten Lelke valóban munkálkodik közöttünk. Mindezért egyedül Ővé a dicsőség!

Figyeljünk az Úr szavára, és hozzuk meg mindannyian egyen-egyenként személyes áldozatainkat a 2012-es esztendőben is, hogy betöltsük Isten akaratát, és tovább hirdessük nevének dicsőségét!

A presbitérium és a gyülekezet elnöksége nevében áldott és szeretetben gazdag karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánunk gyülekezetünk tagjainak és minden kedves olvasónknak!

A MEGTÉRTEK 10 ÉLETSZABÁLYA

1. Olvass mindennap Bibliát, mert Isten mindennap szólni akar hozzád! Soha ne kételkedj Isten szavában!
2. Imádkozz mindennap, de ne csak magadért, szeretteidért és a gyülekezetedért is. Kérd el minden napra a Szentlélek vezetését!
3. Mindennap tegyél valamit a családtagjaid hitéért!
4. Mindennap legyen hiteles az életed, a beszéded mások előtt, mindenki úgy ismerjen téged, mint Krisztus tanítványát!
5. Minden héten hallgass igehirdetést! Tedd meg, amit az ige tanít, mert engedelmesség nélkül nem mehetsz be Isten országába!
6. Minden héten tegyél valamit a gyülekezeted épüléséért!
7. Minden héten hívjál el valakit a templomba!
8. Olvass egyre többet, és tudj meg egyre többet az ígéről, az egyház történelméről, hitvallásainkról! A tudatlanság bűn!
9. Vedd észre magad körül a szűkölködőt, a nyomorultat, a rászorulót, és segítsd meg őt Jézus Krisztus nevében!
10. Élj derűs szeretetben, hogy lássák, valóban igaz a hited, megváltott ember vagy, aki elnyerte bűneinek bocsánatát, és az örök életet!

Forrás: Sipos Bulcsu Kadosa

ESTI IMA	REGGELI IMA
<p>Este van már kiságyamba térek, Tőled csendes nyugodalmat kérek. Jó éjszakát Apámnak, Anyámnak, Testvérkémnek (testvéreimnek), a családnak és az egész közösségnek. Mikor a nap újra felkel, csókolhassuk egymást reggel! Ámen.</p>	<p>Én Istenem felébredtem, Te örködtél én felettem (mi felettünk) Köszönöm, hogy megtartottál, Hogy felettünk virrasztottál. Óv meg ma is szent kezeddél, Szent kezedből ne eressz el. Vedd magadhoz, kit szeretsz, Óh hallgasd meg kérésemet! Ámen</p>
<p>Az imákat Eichinger Ferencnéől, Ida nénitől kaptuk. Szeretné, ha a mai gyermekek is megismernék, és esetleg megtanulnák azokat a régi imákat, amelyek szüleink, nagyszüleink lelki világát erősítették. Szeretettel bátorítjuk testvéreinket, hogy küldjenek hasonló írásokat, amelyekkel közösen épülhetünk lélekben.</p>	

Igehirdetés

„GYALOG JÖTTÜNK, MERT SIETTÜNK“

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.“ Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.“ Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: „Menjétek el, szerezzetek pontos értesüléseket a gyerekekről; mielőtt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!“ Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.“ (Mt 2,1-12)

Gáspár, Menyhért és Boldizsár néven őrizte meg emlékét a néphagyomány a napkeleti bölcseknek. Hogy valójában mi volt a nevük, honnan jöttek, és hányan voltak, nem tudjuk. Annyit azonban biztosan tudunk róluk, hogy Jeruzsálembe érkezve a földre született megváltó Krisztust keresik. Csodálatos égi jel – egy csillag – vezette őket erre a vidékre. Első állomásuk Heródes palotája volt Jeruzsálemben, a szent városban, hiszen királyt kerestek. Hol is kereshették volna máshol, ha nem itt. Ám sajnos csalódnuk kellett, mert sem a palotában, sem a városban senki nem hallott a megszületett Krisztusról. A főpapoknak és az írástudóknak kellett a régi idők próféciaiból előásni a pontos helyszínt: a júdeai tartomány egyik legjelentéktelenebb falujában, Betlehemben fog megszületni a Megváltó.

Nemcsak a bölcsek életében, hanem a mi életünkben is feltűnt egyszer egy égi jel -

mondjuk úgy, hogy egy csillag –, amely arra hivatott, hogy Jézushoz vezessen bennünket. Ez a jel teljesen nyilvánvaló jel, mégis – ahogyan a bölcsek –, úgy mi is nehezen találunk rá életünk megváltójára, mert valami miatt eltévedünk.

Meg szoktam kérdezni a hittanosaimat, hogy kicsoda Jézus? Erre szépen elmondják a megtanult leckét, hogy Ő a világ megváltója, a testet öltött Istenfiú, aki elhordozta helyettünk bűneink terhét, hogy új életet kezdhesünk. „– Helyes a válasz! – szoktam mondani – De az igazi kérdés a szavak mögött rejtőzik: a mindennapi életben kicsoda Jézus?“ Erre már értetlenül néznek rám.

Karácsony alkalmával különös hangsúlyt kap ez a szokatlan kérdés: amikor Jézusra gondolok, kire gondolok valójában? Egy kiugrott rab-bira? Vagy egy új egyház megalapítójára? Netalán egy nagyhatású szónokra?

A legtöbbször erre a kérdésre a múltban ke-

ressük a választ, s ilyenkor történik meg, hogy elvétjük a helyes irányt.

Ugyanis Jézus nem csupán egy távoli történelmi személy, hanem nagyon is élő és jelenvaló! Jelen van az életünkben Szentlelkével minden nap. Segít a bajban, vigasztal a gyászbán, átölel a magányban. Sőt ennél többet is tesz, mert kiválaszt bennünket, és általunk cselekszik ebben a világban.

Egy történetet szeretnék elmesélni, ami segíthet mindezek megértésében.

Valahol Pesten, egy öreg társasházi lakásban élt egy középkorú házaspár. Néhány nappal karácsony előtt, ahogyan a konyhában töltötték az időt, a férj kinézve az ablakon megszólalt:

– Te, Zsófi! Ég a lámpa Mari néninél. Hogy-hogy itthon van? – a felesége egy pillanatra abbahagyta a dolgát, és szintén kinézett az ablakon.

– Miért ne lehetne itthon?

– Mert péntek van, és ilyenkor szokott templomba menni.

– Ha nem volna hetven éves az a vén Mari, most fejbevernélek a palacsintasütővel, hogy másnak az ablakát bámulod.

– Ne bomolj már, Zsófi. Inkább menj át hozzá, hátha beteg.

– Nem beteg az, hanem bolond! – kapta fel deresedő fejét az asszony.

– Ne mondj már ilyet! Az egyetlen csendes lakó ebben az egész ramaty házban. Még jó, hogy lebontják. Mi bajod van vele, eddig csak dicsérted!?

– A múltkor iderakta nekem a Bibliáját. Nem hagyott tészta készíteni. Azt mutogatta belőle, hogy ő Jézus anyja, mert az, aki Isten akaratát megcselekszi, az Jézus anyja és testvére. Ott mutogatta nekem a Bibliájában, hogy ezt maga Jézus mondta. Bolond ez a vénasszony!

– Azért átnézhetnél – szólt újra a férje.

Az asszony erre ingerülten a szék karfájára dobta kötényét, és szó nélkül kifordult a konyhából. Átment a folyosó túloldalára, és benyitott Mari néni szobakonyhás lakásába. Nyirkos hideg volt bent. Mari néni egy nagy dunyha alatt az ágyban feküdt, csak aszalódott kis arca látszott ki a párnák süppedéséből. Verejtékes volt a homloka.

– Beteg? – reccsent Zsófi az öregasszonyra.

– Azt hiszem elkapott az influenza – vacogta Mari néni.

– És, senki sincs, aki magára nézzen, maga „Jézus anyja“?

– Van, lelkem.

Zsófi asszony meghökkenve kérdezte: – Aztán kicsoda?

– Jézus. Aki a kereszten is törődött az anyjával, amikor János apostolra bízta.

Zsófi méregbe gurult:

– No, nem nagyon látom, hogy törődne magával.

– Már hogyan törődne! Ide küldte magát, Zsófi.

Zsófi valami cifrát akart erre mondani, de lenyelte. Szó nélkül kiment a lakásból, és átrobogott a folyosón. Mire a lakásukhoz ért, már elpárolgott a mérge. Zsigája kérdően nézett rá:

– Na, hogy van „Jézus anyja“?

Válasz nélkül hagyva a kérdést, csak ennyit mondott: – Menj, hasogass fát, s gyújts be nála. Aztán szólj be a rendelőbe is, jöjjön ki az ügyeletes.

– Te is átmehetnél...

– Tedd, amit mondtam, te... te szent József! Én főzök neki egy kis erőlevest... (Gyökössy Endre: Mária – Megyeren című írása nyomán.)

Ennek az asszonynak téves képzelete volt Jézusról. A múlt homályos emlékének tarthatta, babonás képzelgésnek, amiben leginkább a „magányos öregek“ hisznek. Ezért is gúnyolódhatott így a vallásos Mari nénival.

A gondokkal teli hétköznapok közepette ez a furcsa helyzet döböntette rá arra, hogy az a szeretet, az a törődés, amit Jézus hozott el ebbe a világba nem is olyan távoli. Sőt nagyon is jelenvaló. S bizony ennek bárki részese lehet. Úgy is, hogy kapja ezt a gondviselő szeretetet, úgy is, hogy eszközként továbbítja.

Karácsony ünnepe csak úgy lehet teljes számkra, ha észrevesszük a bennünk és általunk munkálkodó Krisztust! Ha kinyitjuk lelki szemeinket, és meglátjuk az ő jelenvalóságát egy megértő pillantásban, egy bátorító szóban, egy együttérző ölelésben. Ha erre készek vagyunk, akkor elérhetünk utunk céljához, és részesülhetünk minden áldásból, amit Krisztus hozott el az emberiség számára!

A Szentlélek Isten legyen ebben segítségünkre! Ámen.

2011-es tisztújító választás

2011-ES TISZTÚJÍTÓ VÁLASZTÁS

A Magyar Református Egyház törvényének értelmében 2011. évben minden gyülekezetnek tisztújító presbiterválasztást kellett tartania. Ennek értelmében gyülekezetünk is egyházközségi választói közgyűlést tartott 2011. december 4-én. Röviden a választás előzményeiről és eredményeiről:

Gyülekezetünk presbitériuma október 25-i ülésén a 86/71/2011. számú határozata értelmében a megválasztandó presbitérium létszámát a jelenlegi 10+2-ről 12+4 főre emeli. Ennek egyszerű oka, hogy az előttünk álló feladatok egyre sokasodnak.

A Választói Névjegyzékben szereplő 106 teljes jogú egyháztagság közül 43-an nem kértek jelölőlapot a jelölésre kitűzött időszakban (szeptember 18 – október 16. között). A kiosztott 63 lepecsételt és sorszámmal ellátott jelölőlap közül október 16-ig 47 kitöltött érkezett be. A Választási Bizottság ellenőrizve a jelöléseket összesen 23 presbiterjelöltet és 2 gondnokjelöltet hagyott jóvá, négy presbiterjelöltől – mivel nem szerepeltek a választói névjegyzékben – meg kellett vonni a jelölést. A megmaradt 23 gyülekezeti tag jelölését a presbitérium október 25-én jóváhagyta.

Ezt követően mind a 23 jelöltől személyes nyilatkozatot kértünk, hogy vállalja-e a jelölést, vagy sem. – *Itt jegyezném meg, hogy sajnálatos módon Bacsó Ferenc testvérünk, aki immár 20 éve presbiterként szolgál gyülekezetünkben, egészségügyi állapota miatt nem tudta vállalni a további presbiteri szolgálatot. Mint mondta, továbbra is aktív tagja kíván maradni gyülekezetünknek, és az eddig is rábízott szolgálatokat (iratterjesztés, úrvacsorai adományok és a születésnaposok nyilvántartása) örömmel folytatja. Gyülekezetünk, hálából a szolgálataiért, a tiszteletbeli presbiter címet adományozta neki.* – Összességében tehát a 23 jelölt közül 16-an vállalták a jelölést.

A presbiterjelöltek bemutatkozását követően december 4-én megtartottuk választói közgyűlésünket, ahol mind a 16 presbiterjelölt bizalmat kapott gyülekezetünktől.

A választás eredménye a következőképpen alakult:

A 12 presbiteri helyre a következő jelöltek kaptak felhatalmazást:

1. Deák Ferencz

2. Németh Károly
3. Dr. Vass Zoltán
4. Dr. Aszalós György
5. Dr. Szennyessy Judit
6. Pintér Édua
7. Agárdi Mihály
8. Salamon Károly
9. Gerhardt László
10. Mikecz András
11. Takács Zoltán
12. Boda Károly

A 4 pótpresbiteri helyre pedig a következő jelöltek kaptak felhatalmazást:

13. Győri Zoltán (Nagytarcsa)
14. Farkas Ferenc
15. Lénárt László
16. Irsay Erzsébet

A főgondnoki tisztre *Deák Ferencz* (korábbi főgondnokunk), a gondnoki tisztre pedig *Dr. Vass Zoltán* (korábbi gondnokunk) kapott felhatalmazást a gyülekezettől.

A megújult presbitériumunk – a törvények értelmében – 6 évre kapta megbízatását. 2012. január 1-től kezdődik hivatalosan a szolgálatuk, és az első presbiteri ülés 2012. január 10-én 18 órakor lesz a Lelkészi Hivatalban.

Gyülekezetünk presbitériuma tehát négy új taggal bővült: *Irsay Erzsébet* pót-presbiter, *Gerhardt László* presbiter, *Mikecz András* presbiter, *Salamon Károly* presbiter. Az alábbiakban – kérésünkre – röviden bemutatkoznak nekünk. (A hitelességhez hozzá tartozik, hogy a bemutatkozásokat nem egységesített, hanem eredeti formában közöljük.)

IRSAY ERZSÉBET

1969-ben születtem Kolozs megyében Szamosújváron, református családban, harmadik gyermekként. Általános iskolát, majd a gimnáziumot is szülővárosomban végeztem el.

1989-ben házasodtunk össze férjemmel, és 1990-ben egy jobb élet reményében települtünk át Magyarországra. Nem volt könnyű fiatalon, háttér nélkül, segítség nélkül belevágni az életbe, de a Mi Urunk megmutatta végtelen szeretetét és mindig velünk volt. Megáldott minket két fiúgyermekkel. Ákos 21, Dávid 15

éves. Én kereskedelemben dolgozom, mint középvezető.

Csömörre 1997-ben költöztünk, azóta vagyunk tagjai a református gyülekezetnek. Örömmel tapasztalom, hogy gyülekezetünk már az elmúlt év óta is sokat gyarapodott, hogy egyre többen meghallják a Mi Urunk hívó szavát.

Newman bíboros szavaival zárnam bemutatkozásomat: „*Isten személyes kapcsolatban áll veled, bárki is légy. Neveden szólít. ...odafigyel rád, ismeri szívverésedet... Jobban szeret, mint te önmagadat.*“

Isten áldása legyen a gyülekezet életében.

GERHARDT LÁSZLÓ

Gerhardt Lászlónak hívnak, mérnök-közgazda vagyok. Egyetemista koromban hívott el az Úr, 1996-ban felnőttként keresztelkedtem, 2000-ben konfirmáltam. Korábban Budapesten a Szilágyi Dezső téri és a zuglói gyülekezetbe jártam. 2008-ban megnősültem, feleségemmel Gerhardt Fannival abban az évben költöztünk Csömör Majorszegi liget részére egy ikerháza a Dezsőfia utcában.

Nyitott szívvel, érdeklődően kezdtük megismerni Csömört és az itt élő embereket, a sok színvonalas programot és eseményeket. Bekapcsolódtunk a református gyülekezeti életbe is, nagy örömünkre nyitott, kedves, barátságos emberekkel találkoztunk.

Nagyon örülök az önálló missziói egyházközség megalakulásának, a gyülekezet Isten akaratából való fejlődésének. Nagy megtiszteltetésnek érzem a lehetőséget a szolgálatra presbiterként. Kérem az Úr sokszorozza meg erőnket a munkálkodásra és Áldja meg a gyülekezetünket! Ámen.

VITÉZ MIKECZ ANDRÁS

Mikecz András vagyok, 1971-ben születtem Budapesten. Szüleim, nagyszüleim aktív keresztény életet éltek/élnek, így én is ebben a szellemben nőttem fel. Óbudán kereszteltek meg és 1983-ban konfirmáltak az óbudai református templomban.

Tanulmányaimat 1989-ben fejeztem be, végzettségemet tekintve épületgépész technikus vagyok. Szakmámban közel 10 évet dolgoztam, utána önállósítottam magamat, jelenleg egy fürdőszoba internetes áruházat üzemeltetek (www.furdoszobadepo.hu).

1996-ban kötöttem házasságot Holbis Mónikával, aki tősgyökeres csömöri evangélikus családból származik. Két fiúgyermekünk született: 1999-ben Máté András, és 2003-ban Dániel Gergely, akit már itt Csömörön tartottunk keresztvíz alá.

2000-ben nagyapám jóvoltából, vitéz Mikecz Kálmán huszár-ezredes mint érdemszerzőként, vitézzé fogadtak, amire nagyon büszke vagyok, és aktív tagja lettem a Vitézi Rendnek, mely örökséget fiaimnak is szeretnék tovább adni.

Fontosnak tartom gyülekezetünk fejlődését, erősödését, nagy kihívásnak tartom a templomépítést, amiben maximálisan szeretném szolgálatomat tenni.

A 2005-ben alakult Hagyományőrző Huszár Egyesület elnöke vagyok (www.mikeczbanderium.hu), melynek központja Tökölön található. Szeretnék, ha eme hagyományőrzésre igény lenne a gyülekezeti életben is (pl. ünnepélyes istentiszteleteken való aktív részvétellel).

SALAMON KÁROLY

Tisztelt Gyülekezet,

Szeretném megköszönni a bizalmat és a szeretetet, amit a Gyülekezettől kaptam és pár mondatban bemutatni magam azoknak, akik esetleg még nem ismernek.

Salamon Károly vagyok, 40 éves, házas, négy gyermek édesapja, végzettségemet tekintve villamosmérnök. 2002 óta lakunk Csömörön. Felnőtt fejjel keresztelkedtem meg és tettem konfirmációs fogadalmat 2000-ben a Rákosszentmihály-Sashalom Református Egyházközségben. Később ugyanitt az előző ciklusban presbiteri tisztséget töltöttem be, amiről tavaly lemondtam, miután az Úr elhívására az egész családommal „hazatértünk“ ide, a csömöri gyülekezetbe.

Sohasem felejttem el azt a fogadtatást, ahogyan a testvérek fogadtak minket az elmúlt advent második vasárnapján. Erről eszembe jutott János 13,20: „...aki befogadja azt, akit én küldök, az engem fogad be“.

Presbiterként azon szeretnék dolgozni, hogy hitvalló egyházként a csömöri gyülekezet mindig ezt a szerető Krisztus képet tükrözze a világ felé.

Ez úton szeretnék minden testvérünknek Áldott Karácsonyt kívánni!

Gyülekezeti életünk képekben...

SZÜRETI MULATSÁG ÉS BOGRÁCSOLÓ

2011. október 1.

Elsősorban missziói célzattal vettünk részt a csömöri hagyományos szüreti mulatságon. Szerettünk volna ilyen közvetlen formában is találkozni a falu lakosaival, reformátusaival.

Nagyszerű hangulatban telt el ez a nap! Elmondhatjuk, hogy Krisztus áldását éreztük magunkon, ami nemcsak a testvéri közösségünkön, hanem ételeink siekrein is mérhető volt. A „*pörkölt*“ kategóriában a birkapörköltünkkel, a „*káposztás étel*“ kategóriában pedig a töltött káposztánkkal nyertük meg a fődíjat!

Házi készítésű süteményekkel, borral és üdítővel – és persze A Magvető legújabb számával – fogadtuk az érdeklődő látogatókat.

Igyekeztünk családi hangulatot teremteni, ami hála Istennek, sikerült is! A misszió e szokatlan formája, Isten kegyelméből, működött!

Ezúton is köszönjük testvéreink áldozatkész segítségét!

Gyülekezeti életünk képekben...

BIBLIAISKOLA

2011. október 22.

Havi rendszerességgel tartunk Bibliaiskolát gyülekezetünkben, melynek keretén belül a Biblia könyveivel kapcsolatos ismereteinket mélyíthetjük el. Minden hónap 4. szombatján 10 órai kezdettel tartjuk alkalmainkat a Lelkészi Hivatalban. Az első alkalmon a Biblia keletkezéséről hallhattunk: hogyan alakult ki az évszázadok során az a Szentírás, amely a keresztyén hit alapvető forrását jelenti.

A legközelebbi alkalmon – 2012. január 28-án – Mózes könyveiről fogunk tanulni.

1956. OKTÓBER 23-I MEGEMLÉKEZÉSEINK

Az 1956-os forradalmunk méltó megünneplésre került gyülekezetünkben. Elsőként is meghívtuk vitéz Dömötör Zoltán nemzetőr vezérezredest, '56-os forradalmárt, hogy személyesen mondja el élményeit, tapasztalatait a szabadságharcra kapcsolatban. Erre az alkalomra fiataljainkat is meghívtuk, hiszen ők már három generációnyi távolságból tekintenek ezekre az eseményekre. Csodálatos találkozásnak lehettünk tanúi ezen az estén: az Isten igazságáért, a hazájáért, a családjáért meghalni kész szabadságharcos utat mutat a jövő nemzedékének.

Október 21-én településünk közös megemlékezésén vettünk részt. A *Glória Victis emlékműnél* gyülekezetünk delegációja koszorút helyezett el. 23-án, az ünnep napján, istentisztelet keretén belül emlékeztünk meg a szabadságharcról, illetve köszöntöttük a gyülekezetünkhöz kötődő Cserhádi Károly testvérünket állami elismerése alkalmából. A kitüntetés azért vehette át, mert a forradalmat követő megtorlások idején is bátran vállalta a szabadságharc tisztaságának védelmét. Az ünnepségsorozatunk a november 6-i istentisztelettel ért véget. Megemlékeztünk a forradalom áldozatairól, és emléklappal köszöntük meg vitéz Dömötör Zoltánnak a közöttünk végzett szolgálatát.

Gyülekezeti életünk képekben...

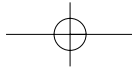

LELKÉSZSZENTELEÉS

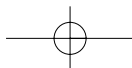
Isten kegyelméből 2011. november 10-én a Dunamelléki Református Egyházkerület ünnepi istentisztelet keretén belül a Budapest-Nagyvárad téri református templomban 15 lelkipásztort szentelt fel szolgálatra. Köztük volt gyülekezetünk lelkipásztora, Esztergály Előd Gábor is.

Csodálatos élményben volt részünk. Az ünnepi alkalom lehetőséget adott arra, hogy megéljük Krisztus egységét és átéljük a Szentlélek összetartó erejét. Istené legyen ezért a dicsőség!

Gyülekezeti életünk képekben...

MEGALAKULT GYÜLEKEZETI ZENEKARUNK, A HAJNALCSILLAG

Főként missziói cézzal alakítottuk meg zenekarunkat, a Hajnalcsillagot. Az ifjúsági dicsőítő dalok mellett tradicionális református műveket is megszólaltatunk különböző gyülekezeti alkalmon. Elsősorban azokat a fiatalokat szeretnénk elérni zenénkkel, akik jelenleg még nem kötődnek eléggé közösségünkhöz. Ennek külön alkalmat is teremtünk, hiszen 2012. februárjától minden hónap második vasárnapján – a gyülekezeti istentiszteletet követően – zenés ifjúsági istentiszteletet tartunk a fiatalok bevonásával.

A fiatalos lendület azonban nemcsak nekik szól. Minden zenélni vagy énekelni tudó gyülekezeti tagot szeretettel hívunk és várunk próbáinkra, előadásainkra!

Gyülekezeti életünk képekben...

ADVENTI KOSZORÚKÉSZÍTÉS

2011. november 26.

Hagyományteremtő szándékkal rendeztük meg az adventi koszorú- és betlehemi készítés alkalmát. Nem csupán saját részre készítettünk koszorúkat, hanem olyan gyülekezeti tagok számára is, akik nem tudnak részt venni az ilyen és ehhez hasonló alkalmakon. Elkészítettük a gyülekezeti adventi koszorúnk mellett azt a betlehemet is, amellyel házról-házra hirdetni fogjuk Krisztus Urunk születésének örömhírét hittanos betlehemezős csoportunkkal.

ADVENTI BIZONYSÁGTÉTELÜNK A SINKA ISTVÁN KÖNYVTÁR ELŐTT

2011. december 4.

A Német Kisebbségi Önkormányzat meghívásának tettünk örömmel eleget, amikor advent 2. vasárnapján bizonytságot tehetünk Csömör lakosai előtt a földre született Megváltó Krisztusba vetett hitünkről. Az igei áhítat mellett, Kiss Judit gyülekezeti tagunk szavalatával és a Hajnalcsillag zenekarunk dicsőítésével szolgáltunk.

Gyülekezeti életünk képekben...

JÓTÉKONYSÁGI RUHABAZÁR

2011. december 10.

GYÜLEKEZETÜNK ADVENTI SZERETETVENDÉGSÉGE

2011. december 11.

Gyülekezetünkben már tavaly karácsonykor is felvetődött az igény, hogy lehetőségeinkhez mérten, gyülekezeti szinten is ajándékozzuk meg rászoruló embertársainkat. Idén már novemberben elkezdtek hirdetni községünkben a ruhagyűjtéssel egybekötött ruhabazárt. Célunk az volt, hogy hidat képezzünk az adakozni vágyó emberek és a rászorultak között.

Kezdeményezésünkre valamennyi felekezetből jöttek felajánlások, bár a prímet a reformátusság vitte. Összesen 17 család közel harminc zsáknyi jó minőségű használt ruhát és cipőt adományozott. A délelőtti folyamán lehetőséget adtunk, hogy az érdeklődők maguk is „turiz-zanak“, miközben módszeresen szétválogattuk az adományokat. Elsősorban a csömöri szociális intézményekhez (SzAK, Összefogás Alapítvány, Anyaotthon) juttattunk a ruhákból, de külön készítettünk csomagokat az országos Református Szeretetszolgálat számára is, hogy a csömöri adakozók az ország más területén élő rászorultakon is tudjanak segíteni. Ezúton is köszönjük az adományozóknak felajánlásaikat, és gyülekezetünk tagjainak a szortírozás fáradságos munkáját.

Szintén tavaly vetődött fel először az igény, hogy advent időszakában gyülekezetünk kötetlenebb formában is találkozzon. Az adventi szeretetvendégség nagyszerű alkalmat teremtett erre. Az igehallgatás és a közös éneklések mellett jut idő a beszélgetésre, az ismerkedésre és a játékokra is. Ahogyan tavaly, úgy idén is jó hangulatú, áldott együttlétben volt részünk.

BETLEHEMEZÉS

2011. december 20-21.

A lelkes ifjúsággal tanuljuk a betlehemes szövegét. Szeretnénk minél több családot meglátogatni, és elvinni a földre született Megváltó örömhírét.

Gyülekezeti életünk képekben...

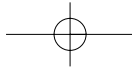
KARÁCSONYI BÁBELŐADÁS

2011. december 17.

Gyermekeinket, hitanosainkat karácsonyi bábelőadással ajándékoztuk meg. A Hajnalcsillag nevű bábcsoport nagyszerű előadásában egy falusi betlehemest láthattunk. A csoport az igei üzenet mellett ajándék igéskártyával is kedveskedett nekünk.

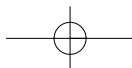

Gyülekezeti életünk képekben...

PRESBITERVÁLASZTÁS – ESKÜTÉTEL

2011. december 18.

JÉZUST KERESSEM*

Szűk, sötét zugban, szepeg egy gyermek,
Vékony rongyában, majdnem megdermed.
Ijesztő árnyak lebegik körül,
Lázás szeméből könny – könnyre gördül.

De csitt csendesen, hallga csak, hallga,
Mít suttog halvány reszkető ajka
– Anyám! míg éltél Te mondtad nekem,
Hogy ő ma itt jár ideleenn.

Fehér angyalok kísérik útján,
Amerre végig suhan az utcán.
Kicsinynek nagynak, ajándékot visz!
Segít mindenkin, aki Benne hisz!

– Anyám! míg éltél Te mondtad nekem,
Én megyek és megkeresem!
A kisfiú, – jaj, meg ne lássák –
Kinyitja halkán az ablak szárnyát.

Lassan kimászik, körül néz félve,
És eltűnik a nagy embernövekedésbe.
Sarki boltnál ámulva megáll,
A kirakatban karácsonyfa áll.

Szemkápráztató, csillogó csoda,
Ő ujjong halkán: ezt már ő hozta!
Ide bemegyek és megkérdem,
Merre találok, merre keressem.

Benyit az ajtón, meghajlik szépen,
Szólni kezd: tessék, mondani kérem,
De szavát hirtelen abba hagyja,
Valaki gyorsan vállon ragadja.

– Mész te kis rongyos! – rivall rá durván,
Künn van szegényke újra az utcán
Autó túlköl, villamos csenget,
A forgatagban a síró gyermek.

Tétován megáll, most mihez kezdjen
Kihez forduljon, és merre menjen
Ott, Ott valaki jön át a havon!
Olyan szép, mint egy tündérekisasszony.

Fülében gyémánt szikrázik játszva,
Csupa finomság drága bundája.
És milyen szelíd biztató mosolya!
Őt megkérdem, ő majd megmondja.

Köszön, mint illik, bátran elé lép.
– Szép néni kérem! – kezdi beszédét,
De hangját elnyeli az utcalárma,
Dehogyan hallja azt a fényes dáma!

Ő meg az egészből csak annyit ért,
Hogy egy kis koldus a ruhájához ért.
Odébb taszítja nyersen reá szól:
Te csúf kis béka, menj az utamból!

Szembe a szélnek, neki az éjnek,
Arcán lázrózsák tüzelnek, égnek.
Már azt sem tudja hová – merre jut,
Künn a sötét országúton fut.

De csak tovább még ott a messzi,
Az a temető ismerős neki.
Ott fekszik anyja, őt keresi fel,
Hogy panaszát neki mondja el.

Hogy akit keres mindhiába,
Ő nem találja, ő nem találja.
De odáig már nem bírja lába,
S megfélemlíti a sírok árnya,

Zsibbadt tagjait a láz leveri,
A lélegzetet is szaggatva veszi,
Egy mélyet sóhajt és összeesik

Amikor felébred, csak ámul és bámul,
Hogy került ő ide a sötét kamrából
Ebbe a puha, hófehér ágyba
És gyönyörű napos szobába

Álom ez, való? Őt simogatják
És ezt a sok kávé mind neki adják
Egy gyászruhás nő szól hozzá lágyan:
– Egyél kisfiam! Egyél csak bátran!

* Ismeretlen szerzőtől

Híreink

S, ha jobban leszel, elmondod szépen,
Hogy mit kerestél ott a temetőszélen
– Én, hogy mit – igen már emlékszem!
Én néni kérem Jézust kerestem.

Megrendült sóhaj rezdült a légbe,
Az árvát a nő ölébe véve
Résztevő hangon, halkán kérdezte:
– És mondd csak gyermekem megtaláltad-e

– Nem találtam meg – szólt a kisfiú,
Szeme könnyes lett és arca szomorú.
– Pedig lásd, ott volt, Veled és Velem,
Kisfiam sírján ő fogta a kezem.

Ő vitt át hozzád havon és ködön,
Hogy meg ne fagyjál ott a hideg kövön.
Fiacskám helyett ő adott nekem,
Hogy Te légy az én jó kisgyermekem.

Nézd csak az írás, hogy mit tanít,
Boldog, aki hisz, ha nem látja is.
A kisfiú némán hallja a szókat,
A boldogságról muzsikálókát.

Hívó áhítat tükrözik arcán,
Imádkozó szók lebegnek ajkán.
Ő legyen áldott, ezerszer áldott,

Ki az út szélén veszni nem hagyott.
Ki Anyám helyett jó anyát adott,
Ő áldott, Ő áldott a ma született,
Örök Irgalom, Örök Szeretet!

– Gyülekezetünkben lehetőség van házi úrvacsora vételre azok számára, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak részt venni a gyülekezeti közösségünkben.

– A síkos havas út sokszor megnehezíti a templomba jövetelt, ezért autós szállítással szeretnénk segíteni idősebb vagy a nehezen mozgó testvéreinket.

Mindkét esetben személyesen vagy telefonon (06/30 488-8780) várjuk a Testvérek jelentkezését.

ANYAKÖNYVI HÍREK

2011. OKTÓBER – DECEMBER

GYÜLEKEZETÜNK ÚJ TAGJA

Ferbert Flóra (szül.: 2007.01.06.). A keresztségben részesült: 2011. 10. 23-án.

HALOTTAINK

Decker István, 1949.09.25. – 2011.10.06. Nagytarcsa.

Bielik Istvánné sz. Nagy Margit, 1924.07.19. Püspökladány – 2011.12.11. Budapest.

IMPRESSZUM

A MAGVETŐ – a Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség gyülekezeti lapja.

Megjelenik negyedévente. Felelős kiadó: Esztergály Előd Gábor lelkipásztor.

Szerkesztés és tördelés: Esztergály Előd Gábor. Korrektor: Pintér Édua

Megjelenik 250 példányban, A4-es méretben.

Címünk: 2141 Csömör, Állomás u. 2. Telefon: 06/28-445-314, 06/30-488-8780.

Honlap: www.csoref.hu, e-mail: esztergalyelod@gmail.com vagy hivatal@csoref.hu